

عنوان مقاله:

راه دستیابی به سلامت معنوی در نامه ی سی و یکم نهج البلاغه با نظر به ساحت عاطفی در انسان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی تربیت معنوی و سلامت معنوی از منظر امام علی (ع) (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

میترا (زهرا) پورسینا - دانشیار گروه حکمت و کلام، دانشکده الهیات و ادیان دانشگاه شهید بهشتی

بهاره عبدالحسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با توجه به نقش و اهمیت ساحت عواطف و احساسات در تولید رفتار و اهمیت تربیتی نامه ی سی و یکم نهج البلاغه، با روش تحلیلی-توصیفی، به تبیین توصیه های ناظر بر این ساحت درونی در نامه ی مذکور و تاثیر آن بر دیگر ساحت ها پرداخته و نقش این ارتباط را در حصول سلامت معنوی روشن ساخته است. در این راستا، ابتدا به شناسایی ساحت عواطف و سپس به تبیین تاثیر آن بر دیگر ساحت ها، یعنی ساحت باور، اراده، گفتار و کردار، پرداخته است. بر اساس یافته های این پژوهش، امیر مومنان(ع) در خصوص هر یک از مقولات ناظر به ساحت عواطف، همچون «خشیت و شفقت»، «رغبت و علاقه»، «خضوع و خشوع»، «اندوه»، «نامیدی» و ...، توصیه هایی در جهت اصلاح و تعدیل ساحت عواطف انسان بیان کرده است؛ از جمله توصیه به خشیت نسبت به خداوند، میل و رغبت داشتن به خداوند و بهشت او، خضوع و خشوع در برابر خداوند و پرهیز از خضوع در برابر غیر او، خاضع کردن قلب و جلوگیری از چموشی آن، غم نخوردن بر از دست دادن داشته های دنیوی و رفع غم و اندوه با پناه بردن به درگاه الهی و نا امید نبودن از رحمت و عطای او. همچنین با بررسی تاثیر ساحت عواطف بر دیگر ساحت ها معلوم می شود که ساحت عاطفه بر هر یک از ساحت های باور، اراده، گفتار و کردار تاثیرگذار است و نقش مهمی در سلامت معنوی انسان ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

سلامت معنوی، نهج البلاغه، نامه ی سی و یکم، ساحت عواطف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675699>

